

Кулàка – 1. Кр., ЮИ 1,2; 2. Глф. С; 3. Пан., СЗ 2, земни форми, извити под формата на ухо; от тур. *kulak* ‘ухо’.

Кулаклийски кър – Ж.в. ЮИ 8, обраб. земя в близост до землището на с. Завой (*Кулаклий*).

Кулаклийски път – Др., Ю, ЮЗ, стар път, водещ за с. Завой (*Кулаклий*).

Кулаклù кая – Шив., И 4, скала, вер. от тур. *kolloğǔ* ‘войници, събиране измежду робите’ (СРТ).

Кùлата – 1. Б.д., СИ 0,6, връх; 2. Зап., ЮИ 2, възвишение, използвано за наблюдение по време на кърджалийските размирици. Преди с ниви, по-късно гора; 3. Топ., СЗ 3, тясна и висока като кула двуетажна къща до р. Сотирска – вероятно към някоя от водениците.

Кùлински път – Боз., ЮИ, стар път за с. Безмер, където е имало кула. ДИ: *Безмерски път*.

Кулà бурùн – 1. ГЧ., СЗ 3,5; 2. Ж.б., ЮИ, горист планински рид, в който имало ниви, в местното тълкуване; от тур. *kula* ‘височина’ и *burun* ‘нос’.

Кулà съртà – Б.д. СЗ 2, залесен склон, сърт, хребет. ДИ: *Кулàта*.

Кулàта – 1. Топ., З 2; 2. Сот.; 3. Шив., ЮЗ 4,5 (ГХХ); 4. Чин., Ю 2 обработваеми земи.

Куминните – Сл., С.

Кум кая – Сб., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г., от тур. *kum* ‘пясък, песъчливо място’; ‘песъчлив камък’.

Кумлù баладжилък – Гр., С 2,5, песъчлива местност край гора с вид дъб – благун.

Кумлуджàк – Б., СИ 1,2.

Кумлуджàк тарлà – Нов., ЮИ 0,8.

Кумлуджѝка – 1.Б., СЗ 2,5; 2. Сб., С 2,5 (ГХХ), ниви в песъчлива местност.

Кумлùка – 1. Меч., ЮЗ 2,5; 2. Ков., неуст.; 3. Пан., З 0,8; 4. Сел., З 3; 5. Сл., СЗ 1, първоначално – песъчливо място, натрупано от пороите от *Бармука*. Впоследствие застроено – западната част от центъра на Сливен. От тур. *kumluk* ‘песъчливо място’.

Кумсàла – 1. Гер., Ю 2; 2. Ж.в. Ю 2,5; 3. Сам., Ю 1,5, песъчливи обработваеми земи, от тур. *kumsal* ‘пясъчен’.

Кумсàлите – Кр., СЗ 2,5, засолена почва край р. Тунджа.

Кум тарлà – Пан., ЮЗ.

Кумчова кория – Б., С 3,8, гора, по-късно овощна градина.

Кùна – Кал., СЗ, кладенец в м. Рамадана. По ЛИ *Куна*. ДИ: *Кùнин кайнак*.

Куналъшка чешмà – Чок., ЮИ 2.

Кундùзовото – Ич., З 5, ниви край р. *Луда Камчия* на фамилията *Кондузови*.

Кунѝлите – Ж.в., неуст., от търг за нива, 1906 г.

Кùнин кайнàк – вж. *Куна*.

Купѝливите местà – Ж.в., неуст., от търг за нива, 1906 г., нот. акт. от 1926 г.